

Kendimle konuşurum sürekli... Hani kendisiyle konuşana deli derler ya... Dolu dolu yaşamak da delilik değil mi bir anlamda? Haydi gönlünce yaşa hayatını, yaşamak kolaysa. Bir yanda geçim derdi. Bir yanda toplumsal ilişkiler, çevre, aile, çocuklar, büyükler, arkadaşlar, sosyal statü, kültürel çevre... Bunları bir tarafa bırakarak gönlünce yaşamak kolay mı? Gönlünce yaşamak bunları bir tarafa bırakmak mı? Bunları bir tarafa bırakmadan gönlünce yaşamaz mı? Yaşanır elbet! Yaşanmazsa, yaşamaya yaşamak denir mi? Dedim ya insana: "Deli!" derler sadece. Gönlünce yaşayana deli derlerse ne olur? Ben bu deliliği çoktan hak ettiğimi düşünürüm. Üstelik severim bu deliliği, övünürüm deliliğimle, gurur kaynağım olur!

Gönlümce yaşamak deyince; birkaç gündür hangi konuya yoğunlaşırsam yoğunlaşıyım: "Yaşam nedir?" sorusunu kendime sormaktan kurtulamıyorum. "Yaşam nedir?" Sürekli bu soruyu soruyorum kendime. Doğrusunu söylemek gerekirse, tam anlamıyla bilmiyorum yaşamın ne olduğunu. Sahi siz biliyor musunuz? Yaşam nedir? Augustinus'un zaman için söylediği ünlü söz geliyor aklıma: "Zaman" yerine "Yaşam"ı koyduk mu şöyle demiş oluyor: "Yaşam nedir peki? Kimse bana sormayınca, biliyorum. Birine açıklamaya kalkın-

ca da, bilmiyorum. Onun için yaşamın ne olduğunu öyle sere serpe açıklama uğraşı içerisinde değilim."

Yüreğimde deli taylar, şaha kalkıyor deli taylar.

Başları dik, mağrur ve coşkulu.

Yüreğimde deli taylar, koşuyor deli taylar!

Dört bir yana, dörtnala, doludizgin.¹

Yüreğimdeki deli taylar dört bir yana koşar, kişner, şaha kalkar çoğu zaman. İşte o zaman yaşamak bir anlam katar hayatıma, yaşamamın anlamını o zaman tadarım. Yaşamamın ne kadar güzel, ne kadar zevkli, ne kadar derinlikli olduğunu sadece aklımla değil, bütün hislerimde duyumsarım. Gönlümce yaşamak aynı zamanda özgürlüğümü doya doya yaşayabilmektir, benim için. Bu sorumsuzluğumun bir ifadesi midir? diye sorarım kendime bazen. Ama sorumluluklarımın bilincindeyim. Kaçmam, kaçmam sorumluluklarımdan...

Benim için gönlümce yaşamak: "Düzenli bir dağınıklılıktır." çoğu zaman. Çoğu zaman da dağınık düzenlilik, bilirim. Ben bir amaç peşinde koşmam ki tekdüze bir yaşamım olsun. Bazen karanlıkta yeryüzüne çiseleyen yıldızlar bile şaşıyor belki. Güneş bile

şaşıyor bazen; çipil çipil izler beni. Ne kadar amacım var? Sayısını ben bile bilmiyorum. Bir atın yaşamak için bir amacı var elbet, bir dağ köyündeki evin çıkartmasını süsleyen asmanın da bir amacı var. Meyve ağaçlarıyla dolu bir bahçe içerisinde daldaki elmayı gagalayan Sariasma'nın da bir amacı var elbet. Her canlının bir amacı var belli, yaşamak. Bütün evreleriyle yaşamı yaşamak... Benim de temel amacımın bu olduğunu biliyorum. Ama dağılmadan, dağılıp toplanmadan yaşamıma nasıl renk katarım? Nasıl renkleri boyarım? Nasıl yıldızları çalarım? Nasıl dağ başındaki Gürgen ağacının dibinde hayal kurarım? Nasıl tipide bir kurtla yarenlik ederim? Nasıl sahildeki bir kafede oturup kahvemi yudumlarım? Her alanda, her mekanda nasıl kitaplarımı okurum? Dairede, tarlada, bağda, bahçede nasıl çalışırım? Yağmura olan hasretinden bir köylü kadının nasırlı elleri gibi çatlamış bir tarla başında nasıl bulutlarla konuşurum? Dağılmazsam, bir amacın peşinde koşarsam, tek düze bir yaşamım olursa, bu amaçlarıma ulaşamam elbet. Yaşamamam gönlümce; dağıtmazsam, yaşamıma çeşniler katamazsam!

Sonra, toparım kendimi uysallaşırım. Yaşamımı eylem eylem düzenlerim. Amaçlarıma ulaşmışsam eğer tatmin olurum, durulurum. Yüreğimdeki deli taylar uysallaşır, dingin

1 Şiir Yazarın Kendisine Aittir.

akan bir nehrin kenarındaki kır yoncası, üçgöl ve çimen kokan çayırlarda güç toplarlar bir zaman bilirim.

Yaşamak denemesinden bahseder Nermi UYGUR. Yaşamın her anı bir denemedir aslında. Gönlümce yaşarsam eğer; denemenin en güzeli yazılır bilirim. Hayat coşkun nehirler gibi akar gider her an. Aktığı her yerde güneşli günler bırakır, çiçekli bahçeler bırakır. Bu bahçelerde yaşarım çoğu zaman. Her anını dolu dolu mutluluklar içerisinde yaşadığım bu güzel günler içerisinde yararlı olan, güzel olan hiçbir şeyi kaçırmam ben. Pişmanlıklarım olmadı, olmaz bilirim. Kendimi kınamadım hiçbir zaman, kınamam da... Keşkeleri olmayan bir insan hiç kendini kınar mı?

Elbette yaşamayı severim. Yaşamayı sevmesem; gönlümce yaşayabilir miyim hiç? Doğan güneşi, kendinden büyük yükü taşıyan karıncayı, bacaklarını polenle boyamış, çiçekten çiçeğe konan arıyı da severim elbet. Sonra, kuşu, ağacı, ormanı, dağı da severim. İnsanı, insan olmayı her şeylerden çok severim! Yaşamanın kendisi bir denemedir dedim ya... Nefretsiz, öfkesiz, kinsiz, hasetsiz bir yaşamak benimkisi... Üzülmem ben bilirim. Üzüntü veren şeyleri sürekli akan hayat ırmağına atveririm gider. Beynimde yer etmelerine hiç izin vermedim, vermem de...

Gönlümce yaşamalarımın her anını geriye dönerek izlerim uzun uzun. Sonra yalnızlığımı çekilirim. Marcel Proust: "Kitaplar yalnızlığın eseri ve sessizliğin evladlarıdır." diyor. Ben de yalnızlığımın içerisindeki derin sessizlikte yaşamımdan bir kesiti alırım. Bir genç kızın çeyizine işlediği dantela gibi kağıda işlerim derin derin...

Gönlümce yaşamalarımın her anı; ne olursa olsun, ardına kadar açık koca kapılardır, bilirim! Hangi kapısından girsem yüreğimde bir hoşluk, dimağımda bir tat bırakan denemeye dönüşüverir yazılarım.

Yaşamın çeşnisi bol olunca duygularım derinleşir, beynim özgür bir kuş olur, anıdan anıya uçar hiçbir sınır tanımadan. Hiçbir kaygıya kapılmadan, çalakalem yazarım denemelerimi. Parmaklarım, duygularım ve beynim nereye götürürse oraya kadar gide-

rim. İşte o zaman denemelerim zenginleşir, derinlik kazanır bilirim. Böyle zamanlarda uçurur beni denemelerim. Yüreğim hazdan hazza konarak coşar, coşar bilinmezlere...

"Denemeyi kendi kendimle konuşma diye anlarım." diyor Nermi UYGUR. Yaşadığım anlara dair benim de kendi kendimle konuşmalarım olur elbet. Sonra Hüseyin ÖZBAY: "Ben demesini bilmeyen deneme yazmasın." diyor.

Bu kadar dolu yaşam denemedir elbet. Hele bir de yaşadığım o anları ben yaşadım diye kendimle konuşarak yazıya dökebilirim eğer! İşte o zaman denemenin tadına doyum olmaz bilirim!

Yazdıklarımı okurum! Okurum! Döner döner yine okurum!

Yaşamak Yazmak ve Okumak

Bünyamin ZİLE
İl Planlama Uzmanı